γαλάτσι, νέα φιλαδέλφεια, νέα χαλκηδόνα.03.09.έκδοση δρόμου.Nº2

antifa

actio contra lacrimae

Λέμε πως είμαστε ένας αντιφασιστικός πυρήνας όπως και άλλοι που κυκλοφορούν στην πόλη και τις γειτονιές.
Και λέμε πως μας λένε antifa actio contra lacrimae. "Άκσιο κόντρα λάκριμε" διαβάζεται αυτός ο γλωσσοδέτης.

Το όνομα το πήραμε από ένα παλιό σύνθημα. Το παλιό σύνθημα έλεγε "η δράση αντικαθιστά τα δάκρυα".

Τις φάτσες μας τις πήραμε από την πόλη. Είναι το είδος της φάτσας που βλέπεις να περιμένει το λεωφορείο, να πηγαίνει στο γήπεδο, να περιμένει στις ουρές, να ακούει βαρετά μαθήματα στο σχολείο, να δουλεύει σα μαλάκας.

Τις διαθέσεις μας τις πήραμε από εκεί που πήραμε και τις φάτσες μας. Από αυτή την πόλη και τη βία της. Από αυτή την κοινωνία που μας θέλει τον καθένα μόνο του και όλους εναντίον όλων. Από το ρατσισμό που καλπάζει, από το σχολείο που μας αποβλακώνει και από το οκτάωρο που μας κλέβει τη ζωή.

Τις μεθόδους μας και τις ιδέες μας τις πήραμε από τη ζωή μας. Και από όλους αυτούς που αρνούνται να ανεχθούν το ρατσισμό και τον εθνικισμό, που αρνούνται να μιλάει για λογαριασμό τους η τηλεόραση και τα κόμματα, που αρνούνται να κάνουν ό,τι τους λένε οι γονείς και οι δάσκαλοι.
Με λίγα λόγια και για εμάς ισχύει ό,τι ισχύει για καθετί: τίποτα δεν είναι δικό μας, όλα είναι όλων.
Έτσι έχουν τα πράγματα και με το έντυπο που έπεσε στα χέρια σου. Το συζητάμε, το γράφουμε, το τυπώνουμε και το μοιράζουμε στις γειτονιές του Γαλατσίου, της Νέας Φιλαδέλφειας και της Νέας Χαλκηδόνας. Το πληρώνουμε, το χαιρόμαστε όταν βγαίνει καλό και το σιχτιρίζουμε όταν βγαίνει μάπα. **Όλοι μαζί**. Και είναι, το ξέρουμε καλά, το μόνο ελπιδοφόρο **σε αυτές τις εποχές του ατομισμού**: **Όλοι μαζί**. Εμείς και όσοι ακόμη έρθουν.

Γιαεπικοινωνία
antifa.acl@gmail.com

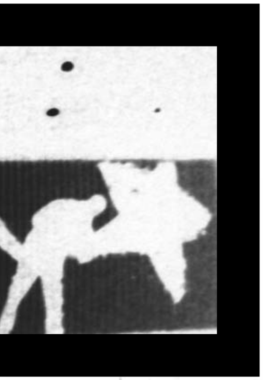
δεν είναι πολύ δύσκολο
ένα σπρέϋ, ένας μαρκαδόρος, δύο ζευγάρια
και λίγο σκοτάδι

και μπορεί να κάνεις μια γειτονιά
να κλάψει, να γελάσει, να φοβηθεί
προς στιγμήν βέβαια, αλλά...

αν πολλαπλασιάσεις τέτοιες στιγμές, τα μά
οι καρδιές συνηθίζουν τις μικρές ανταρσίες

και κάποιοι ονειρεύονται τις μεγάλες...

μάτια

τια και

σταμάταναμιλάςγιαθάνατομωρόμουσταμάταναμιλαςγιαθαν

CLASS WAR NEWS

Και γι' αυτήν ποιός θα "καθαρίσει"?

(η χαμένη τιμή της Κωνσταντίνας Κούνεβα)

Η γραμματέας της παναττικής ένωσης καθαριστριών **Κωνσταντίνα Κούνεβα** στις 23 Δεκεμβρίου δέχτηκε επίθεση με οξύ στο πρόσωπό της και την ανάγκασαν να καταπιεί ένα μέρος του καυστικού υγρού.

Αφού κατάφερε να περάσει τα "φιλόξενα" ελληνικά σύνορα (γεμάτα σφαίρες, νάρκες και μπάτσους) έπιασε δουλειά ως καθαρίστρια "ενοικιαζόμενη". Είναι απ' τις "τυχερές" που υπέγραψαν σύμβαση για 6 ώρες και δούλευε 5.30 ώστε να μην παίρνει ένσημα για βαρέα και ανθυγιεινά.

Η βία που της ασκήθηκε δεν ήταν μόνο το βιτριόλι. Ήταν οι συνθήκες δουλειάς της, οι απειλές, ο πόλεμος κυρίως λόγω της συνδικαλιστικής της δράσης. Μα όχι μόνο...

Βία ήταν και είναι η ένοχη σιωπή αυτής της κοινωνίας για όλες τις Κωνσταντίνες. Η εσκεμμένη άγνοιά της (;). Που συνεχώς προσποιείται ότι δεν ξέρει, αυτό που κάθε μέρα θεωρεί ως αυτονόητη τάξη πραγμάτων. Την καθημερινή και συστηματική εκμετάλλευση των "άλλων".

Η σιωπή αυτής της κοινωνίας για όλα αυτά σε αντίθεση με τις υστερικές τσιρίδες για ασφάλεια και "τάξη" αποδεικνύει το πασιφανές: όλος αυτός ο συρφετός μιλάει μόνο όταν θέλει να κάνει τη δουλειά του ή όταν υπερασπίζεται την μίζερη ζώνη κατανάλωσης του. Κατά τ' άλλα ένα βλέμμα γεμάτο νόημα: **"και πολύ τους είναι που τους αφήνουμε και ζουν"**.

Αλληλεγγύη στην Κούνεβα, δεν γίνεται μόνο στηρίζοντας την ηθικά, πολιτικά και οικονομικά. Γίνεται και με επίθεση στη σιωπή, στην αντίληψη που θέλει κάποιους

ανθρώπους αθόρυβες μηχανές και κάποιους αφέντες. Σ' όσους θέλουν να τους υπερασπιστούν με (δια)κρατικούς χειρισμούς και όχι ταξικά. Σ' όσους σχεδιάζουν υλικά και ιδεολογικά τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για μετανάστες. Σ' όσους προσπερνούν αδιάφορα το αγγούρι που τρώνε "άλλοι", ελπίζοντας μάταια ότι θα το γλιτώσουν.

Βρισκόμαστε σε εμφύλιο πόλεμο με όλους τους παραπάνω αλλά και τις αδυναμίες μας να υπερασπιστούμε την ομορφιά, την ιστορία και τη δύναμη του προλεταριάτου.

ιστορίες απ' την κρύπτη (του Αγ. Παντελεήμονα)

"Είναι οι μετανάστες εδώ και δεν μπορούμε να πάμε κινηματογράφο". "Έχουν τα παιδιά τους εδώ και δεν μπορούμε να περπατήσουμε στην πλατεία. (!!!) Να τα πάρουν και να τα πάνε στο διάολο και ακόμα παρά πέρα". Κανονικά, άνθρωποι που κάνουν τέτοιες δηλώσεις τσιρίζοντας δημόσια καταλήγουν στο τρελάδικο. Με δύο εξαιρέσεις, φυσικά: τη γερμανία του 33 και την ελλάδα του 08.

Έτσι, λοιπόν, κάποιοι που μας αυτοσυστήθηκαν σαν "κάτοικοι του αγίου παντελεήμονα" μαζεύτηκαν στις 24/11/08 για να πραγματοποιήσουν συγκέντρωση ενάντια στους μετανάστες. Στο μεταξύ πρόλαβαν να ενωθούν με τα "παιδιά της χρυσής αυγής" αλλά και καμιά δεκαριά διμοιρίες ΜΑΤ που χώθηκε ανάμεσά σε αυτούς και στον κόσμο που ήθελε να τους δείξει την γνώμη του για τις άριες απόψεις τους.

Όσο κι αν προσπάθησε η αριστερά, δεν κατάφερε να κρύψει το τι συνέβει στον άγιο παντελεήμονα εκείνη την ημέρα. Εκατοντάδες μετανάστες, οπλισμένοι με ό,τι -κυριολεκτικά- βρήκαν μπροστά τους (απο καρεκλοπόδαρα μέχρι κουρτινόξυλα) και κολλημένα στο πέτο αυτοκολλητάκια “σταματήστε τον πόλεμο” (δεν ξέρουν και να διαβάζουν ελληνικά οι άνθρωποι) κατέβηκαν στο δρόμο για να υπερασπιστούν της γειτονιές και την αξιοπρεπειά τους απ’το νεοναζιστικό παραλήρημα. Και μαζί με αυτούς πολύς, αποφασισμένος -για το ίδιο- κόσμος.

Το ίδιο σκηνικό πήγε να επαναληφθεί στις 8/12 (εν μέσω καθημερινών οδομαχιών) αλλά η αστυνομία τους είπε πως αυτή την στιγμή κοιτάει πως να σώσει των δικό της κώλο και δεν προλαβαίνει να ασχοληθεί μαζί τους. Έτσι κι εκείνοι, μπροστά στο ενδεχόμενο της συντριβής, το άφησαν γι’ αργότερα.

Αλλά το επανέλαβαν το περασμένο Γενάρη, όπου είχαμε μια απ’ τα ίδια: νεοναζί να συσφίγγουν τη σχέση τους με υστερικές μικροαστές κυράτσες και νοικοκυραίους αλλά και καμμιά 10ρια διμοιρίες να τους φυλάνε απ’ τα χειρότερα.

Σ’ αυτή την κοινωνία, όμως, η αξιοπρέπεια τιμωρείται. Γι’ αυτό και ο υφυπουργός δημοσίας τάξης αφού επισκέφτηκε την περιοχή και συνομίλησε με τους νεοναζί για να συντονίσουν τη δράση τους, αύξησε κατά εκατοντάδες την δύναμη του τοπικού Α.Τ. ώστε να γίνονται προληπτικοί έλεγχοι στους δρόμους, ενώ στο μεταξύ είχε, ήδη, φροντίσει να γίνουν εξώσεις απ’ τα σπίτια των μεταναστών.

Στο μέλλον θα δούμε πολλά τέτοια ακόμα περιστατικά, μιας και η πολιτική που ακολουθείτε είναι αυτή της συσώρευσης μεταναστών στην ελλάδα, η οποία σαν χώρα-φρούριο της ευρώπης έχει αναλάβει να κάνει με την άνεσή της (αλλα και τις αντίστοιχες απολαβές) την βρόμικη δουλειά για λογαριασμό ολόκληρης της “πολιτισμένης” ευρώπης. Κάθε νόμισμα, όμως, έχει δύο όψεις. Την κακή, γιατί στις δύσκολους καιρούς μας η αγριότητα του φασισμού θα κάνει όλο και πιο φανερό το προσωπό του στους δρόμους. Αλλά και την (για τους φασίστες) ανάποδη, μιας και οι μετανάστες έχουν αποδείξει πως ξέρουν να απαντάνε στα ίσια βρίσκοντας και αρκετούς ντόπιους μαζί τους...

φωτό απ’ το εσωτερικό του πάλαι ποτέ ‘Hotel Afghan”, όπου μέχρι τα τέλη του περασμένου Γενάρη διέμεναν περίπου 150 Αφγανοί μετανάστες. Το κτίριο εκκενώθηκε απ’ την αστυνομία και με τις ευλογίες των ντόπιων.

ποιά "2η γενιά"?

Μα τι απάτη είναι αυτό το "δεύτερη γενιά των μεταναστών" που γράφεται και ξαναγράφεται στις εφημερίδες! Το σιχαμένο με το ζήτημα δεν είναι τόσο το "δεύτερη γενιά" αλλά εκείνο το "των μεταναστών" που ακολουθεί. Αυτό που θέλει να πει ο ποιητής με το "δεύτερη γενιά των μεταναστών" είναι το εξής: Ότι αν είσαι 18 χρονών με γονείς μετανάστες, ενώ έχεις φάει κανονικά στη μάπα τους έλληνες δάσκαλους και το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, ενώ έχεις φάει ακόμη περισσότερο στη μάπα τους έλληνες μπάτσους και τους "καλούς τους τρόπους"...

...ενώ μπορεί, ήδη, να έχεις δουλέψει για τα ελληνικά αφεντικά μήνες ή και χρόνια όταν άλλοι στην ηλικία σου ασχολούνται με το ιερό καθήκον που λέγεται "προετοιμασία για τις πανελλήνιες"...

...ενώ εδώ έχεις μεγαλώσει και εδώ έχεις καταλάβει τον κόσμο...

...ενώ με λίγα λόγια είσαι κομμάτι αυτής της κοινωνίας το ίδιο ή και περισσότερο από κάθε μαλάκα σουβλακοφάγο καναπεδολάγνο μικροαστό του κερατά που έχει το θράσος να σε λέει "δεύτερη γενιά των μεταναστών", και πάλι -μας λένε- παραμένεις "μετανάστης" και πάλι δεν είσαι κομμάτι αυτής της κοινωνίας.

Αυτή τη μαλακία μας λένε εκείνοι που λανσάρουν αυτό το "δεύτερη γενιά των μεταναστών" λες κι ανακαλύψανε την αμερική.
Αυτή τη μαλακία μας λένε, και δεν θα πούμε παρά μοναχά ένα παραπάνω: Αν είσαι κομμάτι αυτής της "δεύτερης γενιάς" να ξέρεις ότι σε ψάχνουν διάφοροι:

σε ψάχνουν οι δάσκαλοι·
για να εξηγήσουν την "εκπαιδευτική αποτυχία" (σου) και να κανονίσουν λίγη ακόμη.
Σε ψάχνουν τα μμε· για να δώσεις καμιά συνέντευξη όπου θα παρουσιάζεσαι από κακομοίρης μέχρι φρικτός και επικίνδυνος.
Σε ψάχνουν τα υπουργεία· για να κανονίσουν ακόμη μια μαλακία με τα γαμημένα τα χαρτιά που όλο τα δίνουνε και όλο δεν μπορείς να τα πάρεις.
Σε ψάχνουν οι κοινωνιολόγοι· που θέλουν να μάθουν που τραβιέσαι, πως δουλεύεις πως διασκεδάζεις και αν τα 'σπαγες το Δεκέμβρη. Για να κανονίσουν νέες μεθόδους ελέγχου.

σε ψάχνουν τα αφεντικά·
που όπως πάντα ψάχνουνε για εργάτες. Τέλος...

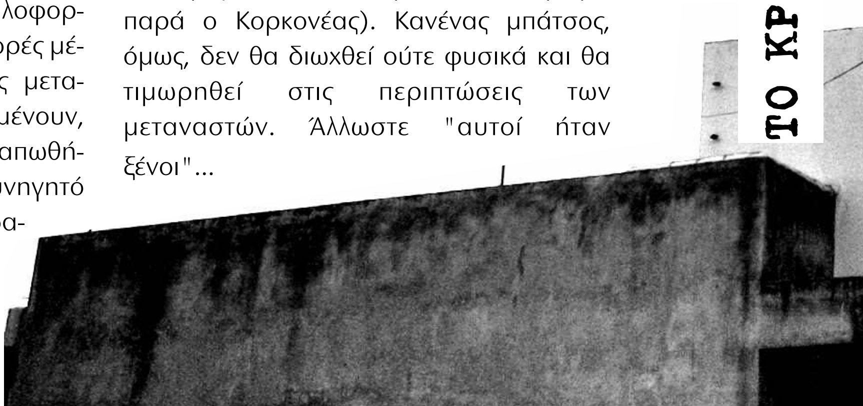
...σε ψάχνουν οι μπάτσοι.
Επειδή λέει μπορεί αυτή η "δεύτερη γενιά" στο μέλλον να βαρεθεί να κάθεται να τη γαμάνε και να αρχίσουν τίποτα ντράβαλα που μπρος τους αυτά του Δεκέμβρη θα είναι παιδική χαρά. Και οι μπάτσοι ανησυχούν. Και οι μπάτσοι φοβούνται.
Με λίγα λόγια φίλε σε ψάχνουν διάφοροι. Και το βασικό ερώτημα είναι εκείνο που ήταν πάντα βασικό:

Εσύ, ψάχνεσαι;

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ-Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

A.C.A.B

Ξημερώματα Σαββάτου, 6η Δεκεμβρίου. Σε μερικές ώρες, ο Αλέξης Γρηγορόπουλος θα πέσει νεκρός από τη σφαίρα του μπάτσου Κορκονέα. Η δολοφονία του θα προκαλέσει "έκρηξη". Ωστόσο, το αίμα του 15χρονου μαθητή δεν θα είναι το πρώτο που θα χυθεί εκείνη τη μέρα. Στις 7 το πρωί, στη Πέτρου Ράλλη, μια άλλη συμπλοκή μεταξύ αστυνομικών και πολιτών θα έχει αποτέλεσμα ακόμα ένα θύμα, που θα τραυματιστεί σοβαρά και θα πέσει σε κώμα. Με μία κρίσιμη "διαφορά": **το πρώτο θύμα είναι ξένος, Πακιστανός, ο Μαζίρ Γκουλ**. Και δεν είναι ο πρώτος ούτε ο τελευταίος. 25 Οκτώβρη,ο **Μοχάμεντ Ασράφ από το Πακιστάν**. Και πιο πρόσφατα, 3 Γενάρη, ο 24χρονος **Χουσεΐν Ζαχιντούλ Τζαχανγκίρ από το Μπαγκλαντές**. Το κτίριο της Πέτρου Ράλλη (στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών "χωρίς χαρτιά", μεταγωγών για απελάσεις, υποδιεύθυνση αλλοδαπών με όλες τις κεντρικές υπηρεσίες πληροφοριών, υπηρεσία εξαπάτησης για αιτήματα ασύλου) συμπυκνώνει στο πεδίο της αθηναϊκής μητρόπολης όλη τη χυδαιότητα του θεσμισμένου ρατσισμού, όλη την επιθετικότητα της κρατικής πολιτικής για τους μετανάστες: φυλακίσεις, βασανιστήρια, απελάσεις εκατοντάδων μεταναστών, κοροϊδία, ταλαιπωρία, εξευτελισμοί και ξυλοδαρμοί για τους αιτούντες άσυλο. Λειτουργεί μόνο Σάββατο, οπότε και από τους χιλιάδες "παράνομους μετανάστες" μόνο οι 100-200 γίνονται δεκτοί για να πάρουν την ροζ κάρτα για προσωρινή παραμονή μέχρι την εξέταση του σχετικού τους αιτήματος. Οι ουρά κάθε εβδομάδα τεράστια και οι μπάτσοι που στήνουν μπλόκα και διμοιρίες, κάνουν το μόνο πράγμα που ξέρουν:ξυλοφορτώνουν, πολλές φορές μέχρι θανάτου τους μετανάστες που περιμένουν, προβαίνουν σε "απωθήσεις" και άγριο κυνηγητό με γκλοπς και δακρυγόνα. Η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου δεν ήταν ένα "μεμονωμένο περιστατικό" όπως θέλουν να το παρουσιάζουν τα ΜΜΕ και τα κόμματα. Ο Κορκονέας, ίσως, να "θυσιαστεί" και να καταδικαστεί προς ευχαριστηση της "ευαίσθητης" κοινής γνώμης (αν και έτσι όπως το πάνε, πιο πιθανό είναι να καταδικαστεί το πεζοδρόμιο που "εξοστράκισε" τη σφαίρα παρά ο Κορκονέας). Κανένας μπάτσος, όμως, δεν θα διωχθεί ούτε φυσικά και θα τιμωρηθεί στις περιπτώσεις των μεταναστών. Άλλωστε "αυτοί ήταν ξένοι"...

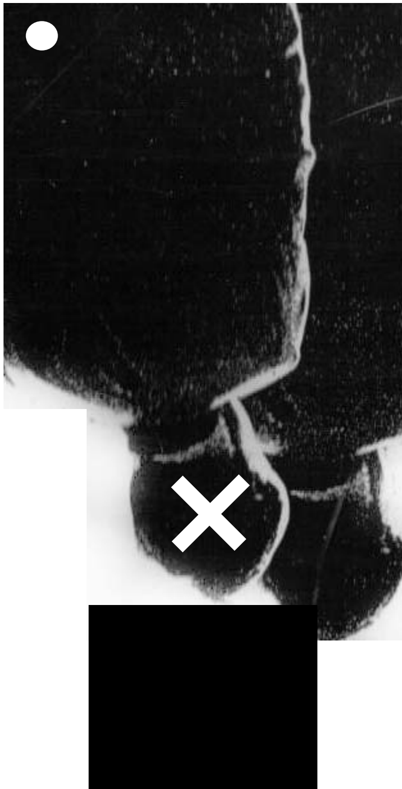
...κάπου το Δεκέμβρη, στο Α.Τ. Γαλατσίου...

Δευτερα 8/12. Θα μπορούσε να ειναι ενα συνηθισμένο, ρουτινιάρικο ξεκίνημα εβδομάδας για τους μαθητές στα σχολεία της χώρας (όπως είναι κάθε μέρα άλλωστε...) Θα μπορούσε... αν δεν είχαν προηγηθεί τα γεγονότα του σαββατοκύριακου που προηγήθηκε.

Γεγονότα που σημάδεψαν το δεκέμβρη του 2008: η δολοφονία του Αλέξη, οι οδομαχίες στις μεγάλες και μικρότερες πόλεις. Και που είχαν, φυσικά, αντίκτυπο στους περισσότερους μαθητές. Απ'την πρώτη κιόλας μέρα, ξεκινάνε καταλήψεις και αποχές. Ταυτόχρονα, ομάδες μαθητών κινούνται ενάντια στα τοπικά αστυνομικά τμάματα με νεράτζια και πέτρες, οχι για να διαμαρτυρηθουν "ειρηνικά" αλλα έχοντας μια λέξη στο μυαλό τους: "Εκδικηση". Εκδίκηση απο μια καθημερινότητα που τους πνίγει, απ'τους μπάτσους που πολλοί έχουν λόγους να μην συμπαθούν και τόσο (τουλάχιστον μέχρι να έρθει η ώρα του μηχανογραφικού), εκδίκηση για το νεκρό συμμαθητή τους.

Οι πρωτοβουλίες αυτές έχουν να μας δείξουν ένα σημαντικό πράγμα. Σίγουρα όχι ότι η πλειοψηφία των μαθητών απέκτησε ξαφνικά συνείδηση μέσα σε δυο μέρες. (Άλλωστε αν ο νεκρός μαθητής δεν ηταν έλληνας με ματσωμένους γονείς, πολλοί δε θα σκοτίζονταν και τόσο). Αλλά ότι η (αυτο)οργάνωση μπορεί να κάνει "θαύματα". Οργάνωση, λοιπόν.Χωρις κόμματα και λοιπούς "ειδικούς", οργάνωση σε κάθε γειτονιά...

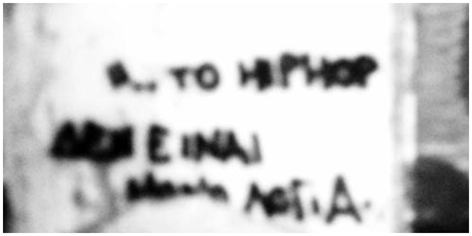

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΥΧΕΙ ΚΑΙ ΣΕ ΣΕΝΑ...

ΓΑΛΑΖΙΕΣ ΠΙΠΕΣ (ΤΟ HIP HOP ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΛΟΓΙΑ)

Μ'αυτά και με τ'άλλα μες στην εξέγερση του Δεκέμβρη αποφάσισε να κάνει την εμφάνισή του ενα καινούργιο μουσικό σχήμα χρώματος γαλάζιου. Ο λόγος για τις “γαλάζιες ρίμες”, (!!!) ένα φασιστικό χιπ χοπ συγκρότημα (**αν** οι μαλακίες τους μπορουν να αντιπροσωπεύουν τον χιπ χοπ χώρο). Μιλάμε για τρεις (3) μαλάκες που πασχίζουν να αναδειχτούν μέσω του youtube και κάποιων forums, όπου βρήκαν υποστήριξη και από κάποιους “ελληναράδες” ομοϊδεάτες τους. Οι στίχοι τους ειναι εθνικά παραλληρήματα που μιλάνε για εκδίκηση ενάντια στους άπλυτους ανθέλληνες (!!!), μιλάνε για ένδοξες ελλάδες, ένδοξους αρχαίους πολιτισμούς, την επαναφορά αυτων και άλλες τέτοιες γνωστές μαλακίες που αναμασάνε οι φασίστες από τότε που έχασαν την πολυαγαπημένη τους ινσταμπούλ και ονειρεύονται τις μεγάλες ιδέες. Φυσικά, δεν θ' άφηναν ασχολίαστη την αφορμή των γεγονότων του δεκέμβρη και αποφάσισαν να αναφερθούν στον δεκαπεντάχρονο νεκρό μαθητή, σπηλώνοντας τη μνήμη του, με τον ''εμπνευσμένο'' στίχο “6/12/08 ενα σκουπίδι λιγοτερο”. Επόμενο ήταν, αυτοί οι τρεις να επικυρηχθούν απ' όλο τον αντιφασιστικο χιπ χοπ κόσμο που έχει αποδείξει στο παρελθόν ότι δεν ανέχεται τους φασίστες και τα εθνικά τους αποφθέγματα (βλ. ξυλοφόρτωμα του mc tus). Όμως ακόμα και από ''τραγουδιστική'' άποψη αν το
δεις το θεμα, θες να ξεράσεις απο τα πρώτα beats και οι ''γαλάζιες ρίμες'' τους φέρνουν προς το καφέ χρώμα, σαν τα σκατά που έχουν στο κεφάλι τους (μπορούμε και μεις να γίνουμε κακοί αν θέλουμε!). Όσο και να κρύβονται στις τρύπες τους ο αντιφασιστικός χιπ χοπ κόσμος θα τους βρει και μεις με την σειρά μας θα θέλαμε να τους ευχηθούμε καλά πρώτα βήματα στο χώρο της μουσικής, αν έχουν πόδια να βηματίσουν μετά το ξύλο που τους περιμένει...!

"ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΡΑ"

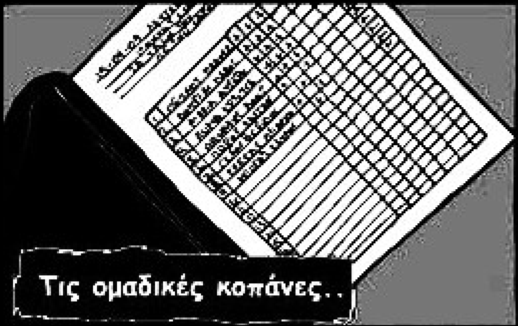
Επειδή η Αθήνα δεν έχει γίνει ακόμα μια σωστή μητρόπολη, οι συνοικίες δεν έχουν αυτονομηθεί τελείως απ'το κέντρο. Το κέντρο παραμένει προνομιακός χώρος διαδηλώσεων -για ποιους άραγε; πάντως όχι για όσους τους συμφέρει να δρουν απρόβλεπτα- θέατρο μπαχάλων & συγκρούσεων. Ιδού ένα ακόμα στερεότυπο, που ξεπεράστηκε πανηγυρικά από την λαϊκή σοφία του Δεκέμβρη. Η φυγόκεντρος της εξέγερσης εξαπέλυσε την οργή σε κάθε γειτονιά της πόλης & οι μπάτσοι δεν ήξεραν από πού να πρωτοφυλαχθούν.

Το ωστικό κύμα δε γινόταν να προσπεράσει τα μέρη μας. Και'δω σειρά ενεργειών & πρωτοβουλιών, με πιο αισθητή την πορεία στις 23/12. Η αλήθεια είναι πως η Δεκελείας δεν είχε προτιμηθεί ιδιαίτερα σαν πέρασμα πορειών μέχρι τώρα: έκλεινε μόνο για το πανηγύρι της Πρωτομαγιάς. Αμιγώς πολιτικό το περιεχόμενο της πορείας, λοιπόν, με πιο δημοφιλή τα συνθήματα εναντίον των μπάτσων & της ιδιοκτησίας. Πέρασε από τα κύρια εμπορικά σημεία και με σπρέυ, τρικάκια, προκηρύξεις, άφηνε το στίγμα της και προσέγγιζε τους σαστισμένους αγοραστές & περαστικούς. Προορισμός, το λατρεμένο μας α.τ., προορισμός χαμένος κάπου στην παραισθητική ομίχλη των δακρυγόνων, με τα ντουμάνια να διαχέονται στα living-rooms των φιλαδελφειωτών, που πολύ τους κακοφάνηκε.. Συνοψίζοντας: Πορεία στην Ν.Φ., προπαγανδιστική, με κόσμο & πολιτική στόχευση! Ένα από τα αναπάντεχα δώρα του Δεκέμβρη προς τους εορτάζοντες των δρόμων. Ο Δεκέμβρης έφυγε. Μήπως έφυγαν και τα χαρίσματα;

αναδημοσίευση απ΄το
TOXIC zine (δηλητήριο συνειδήσεων ενάντια σε ότι μας καταστρέφει τη ζωή), Νο3. Νοέμβρης 08

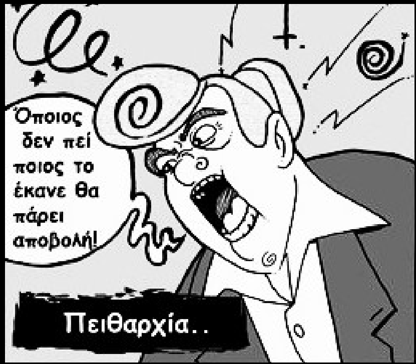

θυμάμαι τις καλές φάσεις στο σχολείο...

...γιατί θέλω να ξεχάσω τις κακές

έτσι και στη ζωή μετά το σχολείο...

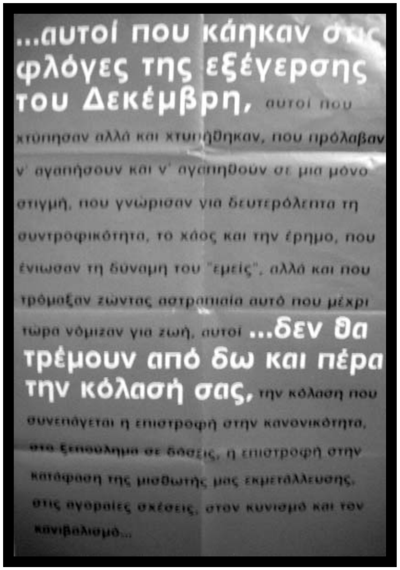

...όσο κι αν θέλουν να μας κάνουν τη ζωή πατίνι, εμείς θα βρίσκουμε πάντα τρόπους να δραπετεύουμε!

αφίσα απ'τον πυρήνα Κυψέλης, Πατησίων **antifa str.** Αφιερωμένη σε όσες και όσους αγάπησαν και αγαπήθηκαν, γνώρισαν τη συντροφικότητα, το χάος και την έρημο στις φλόγες του Δεκέμβρη.

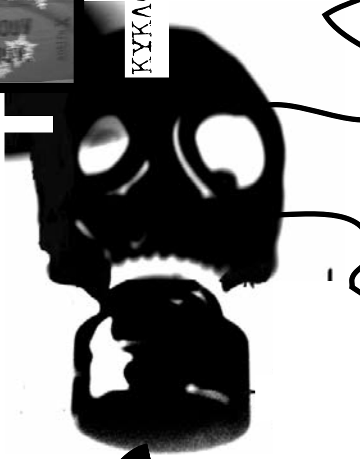

αφίσα απ'τον πυρήνα Εξαρχείων, Νεάπολης **antifa x.** Κολλήθηκε και παραέξω λόγω αυξημένης ευαισθησίας πάνω στο ζήτημα...

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΧΕΡΙ ΜΕ ΧΕΡΙ

R.A.W. #1, απ'το antifa lab. Στη γύρα...

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ ΑΝΤΙΦΑ! ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ ΣΥΜΦΩΝΕΙΤΕ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2.

έντυπο δρόμου #4 απ'τον πυρήνα **Επίθεση Κατά Μέτωπο** σε Πετράλωνα και γύρω περιοχές...